

جنگ آمریکا با ایران چگونه خواهد بود؟

تاد سوٲ، کایلی رمپفر، شاون اسنو، هوار د آلمن و دیوید لارتر

میلیتاری تایمز

در اواخر شب جایی که چندان از سواحل ایران دور نیست و در حالی که ملوانان آمریکایی در خواب هستند، ناگهان صدایی مهیب آنها را در حالی که شوک زده شده‌اند، از خواب بیدار می‌کند. یک زیردریایی کوچک ایرانی یا احتمالاً یک هواپیمای بدون سرنشین از لایه‌های دفاعی عبور کرده و خود را به کشتی جنگی آمریکایی رسانده است و در ساعت‌های پس از این حادثه، رهبران ایران آن را یک حمله از پیش برنامه ریزی شده نمی‌دانند. در نزدیکی مرز سوریه و عراق شماری از تفنگداران دریایی، سربازان و نیروهای ویژه در حال آماده باش برای هرگونه حمله احتمالی راکتی و خمپاره‌ای هستند (از سوی ایران)، حمله‌ای که تا به حال ندیده‌اند. لازم به ذکر است تا کنون، یک درگیری تمام عیار میان ایالات متحده و متحدان آن و ایران و نمایندگان آن رخ نداده است. اما با افزایش تنش میان ایالات متحده و ایران و افزایش حضور نظامی آمریکا در منطقه، برنامه ریزان پنتاگون (وزارت دفاع آمریکا) و مقامات ارشد اطلاعاتی ایالات متحده شروع به بررسی دقیق‌تر این موضوع کرده‌اند. دفاع ساحلی ایران به احتمال زیاد تمام خلیج فارس را به منطقه ممنوعه برای نیروهای دریایی ایالات متحده بدل خواهد کرد، دفاع موشکی زمین به هوای پیشرفته ایران، تهدیدی جدی برای خلبانان آمریکایی خواهد بود و زرادخانه موشک‌های بالستیک و کروز ایرانی تأسیسات نظامی آمریکا در حوزه تحت نفوذ "سنتکام" را در خطر قرار می‌دهد. بنابراین تلفاتی که به آمریکا وارد می‌شود، می‌تواند بالا باشد. فراتر از آن مشخص نیست که پیروزی چگونه خواهد بود. هیچکس از اشغال گسترده در مقیاس بزرگ مانند آنچه پس از حمله ایالات متحده به عراق در سال ۲۰۰۳ رخ داد، حرفی نمی‌زند و بسیاری از کارشناسان هشدار می‌دهند که نباید امید داشت حمله نظامی آمریکا سبب شود ایرانی‌ها خیلی سریع برای براندازی رژیم جمهوری اسلامی و تبدیل این کشور به یک متحد آمریکا وارد عمل شوند. به گزارش "مرکز استراوس" دانشگاه تگزاس، نیروهای نظامی ایران حدود ۵۴۵ هزار نیروی فعال و ۳۵۰ هزار نیروی ذخیره، از جمله حدود ۱۲۵ نفر عضو سپاه پاسداران هستند. اما در حالی که قدرت نیروی کامل آنها زیاد است، کیفیت این نیروی سترگ به دلیل ناتوانی در خرید فناوری غرب و تحریم‌های شدید اقتصادی محدود است.

کارشناسان حوزه نظامی، از جمله مقامات نظامی کنونی و پیشین آمریکا، در خصوص اینکه چگونه درگیری با ایران ممکن است آغاز شود، معتقدند:

احتمال حملات جهادی در نقاط مهم حمل و نقل مانند "کانال سوئز" و "تنگه هرمز" وجود دارد. آب‌های اطراف یمن با مین‌های دریایی پر می‌شوند و باعث می‌شود حرکت کشتی‌ها در سراسر منطقه را به روندی شبیه به خودکشی بدل کند. رهبران دو کشور در حالی که حملات لفظی علیه یکدیگر دارند، هر کدام انگشت اتهام را به سوی دیگری نشانه رفته و در حالی که اعلام کرده‌اند خواهان جنگ نیستند، تاکید دارند تجاوز

را بدون پاسخ نمی‌گذارند. حملات الکترونیکی در فضای مجازی، منجر به قطع برق منطقه می‌شود. اختلالات الکترونیکی توانایی مخابراتی و ارتباطی نیروهای حاضر در منطقه را تحت الشعاع قرار می‌دهد و همه اینها در شرایطی رخ می‌دهد که فرماندهان (آمریکایی) با مسأله‌ای روبرو شده‌اند که در طول بیش از یک دهه آن را تجربه نکرده‌اند. از سوی دیگر، هزاران شبه نظامی مورد حمایت ایران از خاورمیانه تا آمریکای جنوبی حضور دارند و هر کجا و هر وقت که بخواهند از طریق جنگ نرم به آمریکا ضربه می‌زنند. اوایل ماه جاری، رهبران ایران اعلام کردند در صورتیکه دیگر اعضای امضاکننده توافق هسته‌ای (فرانسه، بریتانیا، آلمان، چین و روسیه) راهی برای کاهش تحریم‌های شدید اقتصادی پیدا نکنند، غنی‌سازی اورانیوم را از سر خواهند گرفت. در پی این اعلان، گزارش‌هایی درز پیدا کرد که آمریکا مشابه سال ۲۰۰۳ و زمان حمله به عراق، ۱۲۰۰ نیرو به منطقه فرستاده است. رهبران ایران و ایالات متحده نیز ادعا کردند هرچند خواهان جنگ نیستند اما خود را برای هرگونه وضعیتی آماده کرده‌اند. پاتریک شاناهان سرپرست وزارت دفاع ایالات متحده نیز در پی این ادعاها، اعلام کرد ۹۰۰ نیروی اضافی دیگر به منطقه گسیل کرده است. ناگفته نماند ایالات متحده یک ناو گروه ضربت و بمب افکن‌های دوربرد را به منطقه فرستاده است. در برخی گزارش‌ها ادعا شده که فرمانده نیروهای شبه نظامی مورد حمایت ایران دستور داده است تا برای تعدادی حملات علیه ایالات متحده و متحدان آن در خاورمیانه آماده شوند. این شبه نظامیان شامل برخی گروه‌های شیعه در منطقه هستند، اما نه همه آنها؛ برخی از آنها با ایران هماهنگ هستند و برخی دیگر بر اساس نیازهای محلی خود عمل می‌کنند. در این خصوص یکی از کارشناسان گفت: «با وجود هزاران سرباز در منطقه و شماری که دارد اضافه می‌شود، فرصت برای خطای محاسباتی و از کنترل خارج شدن همه امور از دست آمریکا وجود دارد.»

****نبرد دریایی**

در صورت وقوع جنگ دریایی، ایران به جای رقابت مستقیم با نیروی دریایی ایالات متحده، از قایق‌های کوچک تندرو پهن‌پایه و مین‌های دریایی برای به ستوه آوردن نیروهای حاضر در منطقه استفاده می‌کند، بویژه در مناطق حساسی مانند تنگه هرمز. کارشناسان بر این باورند برای مقابله با آزار و اذیت دریایی، ارتش ایالات متحده می‌تواند از کشتی‌های جنگی سطحی و اطلاعات دریایی برای نظارت و شناسایی، پیشگیری یا از بین بردن تهدیدها استفاده کند. اما هیچ مدرکی مبنی بر "تعامل ناامن" یا "غیر حرفه‌ای" میان نیروی دریایی ایالات متحده و کشتی‌های ایرانی گزارش نشده است. این در حالیست که فقط در سال ۲۰۱۵ شاهد ۲۲ حادثه بودیم و ۳۶ حادثه در سال ۲۰۱۶؛ اما به گفته فرماندهی مرکزی نیروهای دریایی ایالات متحده، در سال ۲۰۱۷، شاهد ۱۴ رویداد اینچنینی بودیم و از ماه می سال ۲۰۱۸ دیگر هیچ برخورد ناامنی وجود نداشته است. اما یکی از تهدیدات برای نیروهای آمریکایی در منطقه، "فاتح"، یک زیردریایی نیمه سنگین ایرانی است که به موشک‌های زیرسطحی به سطح با برد حدود ۲ هزار کیلومتر مجهز است. تهدید دیگر، زیردریایی کلاس "غدیر" است که توانایی شلیک چندین اژدر و موشک کروز را دارد. اما حملات تجدید شونده توسط قایق‌های کوچک تندرو همچنان یک تهدید جدی است. برایان کلارک دستیار ارشد پیشین عملیات دریایی آمریکا در خصوص تهدید قایق‌های تندرو می‌گوید: «این قایق‌ها کوچک هستند اما به راحتی می‌توانند در آب‌های کم عمق خلیج فارس فرو روند. بسیار دشوار است بتوان این قایق‌ها را با "سونار" (رادار صوتی) ردیابی کرد، زیرا نه تنها کم صدا هستند بلکه به دلیل کوچک بودن، سونار نمی‌تواند آنها را شناسایی کند» وی افزود: «جغرافیای محدود خلیج فارس باعث شده تا کشتی‌ها زمان کافی برای پاسخ به حملات این قایق‌ها را نداشته باشند.» کلارک اما تأکید کرد زیر دریایی غدیر هرچند تا حدودی موفق بوده اما توانایی مقابله با کشتی‌های آمریکایی را ندارد. زیرا این زیردریایی‌ها نمی‌توانند مدت زمان زیادی زیر

آب بمانند و بیشتر شبیه "کشتی‌های گشتی" هستند. وی همچنین در مورد موشک‌های کروز ایرانی گفت: «شاید موشک‌های کروز ضد کشتی ایرانی نتواند ضربه بزرگی به اهداف آمریکایی بزند اما کوچک‌ترین آسیب هم پیروزی رسانه‌ای بزرگی برای ایران است.» بنابراین در مواجهه با ایران، سیستم‌هایی مانند موشک‌های زمین به هوای مادون قرمز، موشک‌های استاندارد و موشک‌های ESS می‌توانند در برابر موشک‌های کروز ضد کشتی ایرانی پاسخ مناسبی باشند. کلارک در ادامه توضیح داد: «هر گونه درگیری مقیاس بزرگ با ایران، نیاز به سه ناو گروه ضربت دارد.» وی افزود: «بر خلاف جنگ عراق، شما می‌توانید حملات را به جای خلیج فارس، از دریای عرب انجام دهید، بنابراین می‌توانید بر ساحل جنوبی ایران، در نزدیکی تنگه هرمز تمرکز کنید. این مناطقی است که شما می‌توانید حملات خود را برای زدودن حملات موشک‌های کروز و دفاع هوایی متمرکز کنید.»

****حملات زمینی**

ارتش نقش حیاتی در هر درگیری در منطقه دارد اما بدون داشتن برنامه خاص برای ایران، نمی‌توان انتظار داشت که چیزی مانند عراق را شاهد باشیم. نیروی زمینی ارتش آمریکا یک شبکه گسترده از جمله سیستم‌های پدافند موشکی پاتریوت و راکت اندازهای پیشرفته و هلی کوپترهای جنگنده را برای مقابله با حملات ایران به منطقه می‌آورد. هرچند در مقابل گروه‌های مقاومت حامی ایران، احتمالاً نیروهای آمریکا و متحدانش را در سراسر منطقه هدف می‌گیرند. در واقع گروه‌های زیادی بسیار دورتر از مرزهای ایران، در سوریه، عراق و یمن حضور دارند که آمریکا باید آنها را هم مورد توجه قرار دهد. فیلیپ اسمیت تحلیلگر ارشد اندیشکده واشنگتن در این خصوص گفت: «توانایی گروه‌های مقاومت مانند حزب الله در عراق و سوریه، فراتر از بمبگذاری است و در حال حاضر و در صورت وقوع درگیری آنها نیروهای کارکشته ای هستند. آنها سلاح‌های پیشرفته‌ای در اختیار دارند که در برخی مواقع حتی بهترین فناوری‌های پدافندی آمریکایی را هم شکست داده‌اند.» دیو دپوتلا سرهنگ بازنشسته نیروی هوایی آمریکا هشدار می‌دهد: «با توجه به اینکه گروه‌های مقاومت در منطقه به موشک‌های نقطه زن مجهز هستند، در صورت وقوع هرگونه درگیری میان ایران و آمریکا، شاهد حملات سایبری بزرگ خواهیم بود.» یک مقام پیشین سنتکام نیز گفت: آمریکا درک درستی دارد از اینکه تونل ایران کجا واقع شده‌اند و نیروی لازم هم برای تخلیه این تونل‌ها هم وجود دارد. اما همه این تونل‌ها شناسایی نشده‌اند. وی ادامه داد: «ممکن است تجهیزات مخفی در زیر زمین پنهان شده باشد و یا تونل‌هایی باشد که ما از وجودشان بی‌خبر باشیم. هرچند با این وجود من اطمینان خاطر دارم ما اطلاعات خوبی از دارایی‌های مخفی ایران داریم.»

****حملات هوایی**

هرگونه عملیات هوایی علیه ایران کاملاً با عملیات‌های پیشین آمریکا متفاوت است زیرا پدافند هوایی ایران کشور بسیار پیشرفته‌تر از دشمنان پیشین واشنگتن است. ایالات متحده برای اینکه پدافند هوایی یا دستکم سامانه‌های هشداردهنده ایران را در هم بشکند، باید یا به صورت فیزیکی آنها را از کار بیندازد یا از ابزارها جنگ الکترونیک استفاده کند. دپوتلا افزود: «بمباران ایران، نیاز به شمار بسیاری جنگنده‌های رادارگریز دارد که باید بیش از اندازه به سطح زمین برای هدف گرفتن سامانه‌های پدافند موشکی ایران نزدیک شوند.» وی گفت: «سامانه پدافند هوایی ایران اما چالش برانگیز تر این حرف‌ها است و باید برای مقابله با آن از "اف ۲۲" و "اف ۳۵" استفاده کرد. اما، دفاع مهلک ایران، لزوماً با یک عملیات محدود هوایی شکست

نمی‌خورد.» دپوتلا ادامه داد: «نیروی هوایی ایالات متحده احتمالاً نیازمند حملاتی شبیه آنچه در جنگ خلیج فارس ارائه داد، خواهد بود.» براساس اطلاعات "مرکز بین‌المللی مطالعات استراتژیک"، ایران صاحب بزرگترین و متنوع‌ترین زرادخانه موشک‌های بالستیک در منطقه است و به شیوه‌ای فزاینده دارای موشک‌های کروز پیچیده‌تر، موشک‌های ضد کشتی کوتاه برد جدیدتر و سامانه‌های پدافند هوایی پیچیده‌تری می‌شود. این موشک‌هایی بردهایی ۳۰۰ تا ۲۵۰۰ کیلومتر دارند که به ایران این توانایی را می‌دهد تا اهدافی حتی دورتر از ایتالیا را هم هدف قرار دهد. تام کاراکو مدیر برنامه پدافند موشکی در اندیشکده مرکز بین‌المللی مطالعات استراتژیک تاکید می‌کند که «خلاقیت ایران در مفاهیم عملیاتی به اندازه توانمندی سخت‌افزاری آن اهمیت دارد.» وی می‌گوید: «برای نمونه، استفاده از پهپاد برای هدف قرار دادن رادارهای پاتریوت را در نظر بگیرید. حال فکر کنید ایران از یک پهپاد برای هدف قرار دادن آن رادارها استفاده کند، چیزی که در اصل برای دفاع در برابر موشک طراحی شده است» درحالی‌که ایران در حال حاضر دارای موشک‌های بالستیک با برد بیش از ۲۰۰۰ کیلومتر است، ممکن است به زودی صاحب موشک کروز بالاتر از این برد شود. بنابراین همانگونه که ایران گزارش داده که موشک کروز با برد ۲۰۰۰ کیلومتر دارد (سومار)، می‌تواند اسرائیل، هر جای خلیج فارس، هر پایگاهی در افغانستان و بخش‌هایی از مصر را هدف قرار دهد. پس از حمله ایالات متحده به عراق در سال ۲۰۰۳ و بهار عربی در سال ۲۰۱۱، ایران توانست توانایی‌های موشکی خود را به گروه‌های مختلف ارسال کند. بهنام بن طالبو یکی از اعضای ارشد بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها [اندیشکده ایران سنتیز] در مورد مسائل امنیتی و سیاسی ایران گفت: «این چیزها اساساً راهبرد پروکسی را برای ایران تثبیت می‌کند.» وی افزود: «در خلیج فارس، موشک‌های دفاع ساحلی کمک می‌کنند تا یک منطقه دفاعی غیر قابل دسترس ایجاد شود. در حالی که سامانه موشکی ایران به پیچیدگی روسیه یا چین نیست، اما ممکن است اهداف منطقه‌ای را در واکنش به هرگونه حملات احتمالی آمریکا بیش از پیش مدنظر قرار دهند.» در نهایت باید خاطر نشان کرد، گرچه دولت کنونی آمریکا به تازگی از هرگونه حمایت از تغییر رژیم ایران عقب نشینی کرده است، مشخص هم نیست که آیا اقدام نظامی می‌تواند چنین هدفی را به انجام برساند یا نه. بنابراین لازم است تاکید شود در حالی که برخی معتقدند درگیری با ایران می‌تواند سبب سقوط رژیم ایران شود اما احتمالاً همین افراد در حال ناامیدی از وقوع چنین پیامدی هستند. در این سناریو، ایرانیان از هر قشری زیر پرچم خود گرد خواهند آمد و از رژیم در برابر "هرگونه تجاوز حمایت می‌کنند."

<https://www.militarytimes.com/news/2019/06/04/what-war-with-iran-could-look-like>